جوان

روزنامه سیاسی، اجتماعی و فرهنگی صبح ایران

صاحب امتیاز: پیام‌آوران نشر روز
مدیرعامل و مدیر مسئول: عبدالله گنجی
سردبیر: غلامرضا صادقیان
آدرس: تهران، خیابان شهید مطهری
تقاطع میرزای شیرازی، پلاک ۳۸۴
سازمان آگهی‌ها: ۸۸۳۴۱۶۵۴
روابط عمومی: ۸۸۴۹۸۴۴۸، نمابر: ۶-۸۸۸۴۵۶۳۴
توزیع: شرکت نشر گستر امروز ۸۸۸۶۲۱۹۴
چاپ تهران: چاپخانه روزنامه جوان
www.javanonline.ir

| روزنامه جوان | شماره ۵۶۵۰ | دوشنبه ۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۸ | ۷ رمضان ۱۴۴۰ | اذان ظهر: ۱۳:۰۱ |
غروب آفتاب: ۲۰:۰۱ | اذان مغرب: ۲۰:۲۰ | نیمه‌شب شرعی: ۰۰:۱۲ | اذان صبح فردا: ۰۴:۲۳ | طلوع آفتاب فردا: ۰۶:۰۱ |

دیده‌بان | مصطفی محمدی

دبیر جشنواره تئاتر فجر: برگزیدگان جشنواره‌های تئاتری را نمی‌پذیریم

دبیر سی و هشتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر اعلام کرد، در این دوره برگزیدگان جشنواره‌های تئاتری را نخواهیم پذیرفت.

به گزارش «جوان» به نقل از روابط عمومی اداره کل هنرهای نمایشی، نادر برهانی‌مرند دبیر سی و هشتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر اعلام کرد، در دوره پیش رو از پذیرش آثار منتخب دیگر جشنواره‌های تئاتری که به صورت بین‌المللی و سراسری برگزار می‌شوند، امتناع خواهد شد.

وی افزود: سی و هشتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر تنها در صورتی پذیرای برگزیدگان دیگر جشنواره‌های تئاتری خواهد بود که مانند همه گروه‌های شرکت‌کننده، موازین فراخوان را رعایت کرده و مراحل ثبت نام و شرکت در جشنواره تئاتر فجر را پشت سر گذاشته و با ساز و کار خود جشنواره انتخاب شده باشند و تنها برگزیدگان جشنواره‌های استانی از این قاعده مستثنی خواهند بود. دبیر سی و هشتمین جشنواره بین‌المللی تئاتر فجر در همین زمینه ادامه داد: امسال تصمیم گرفتیم این خبر را پیش از اعلام فراخوان به اطلاع دبیران و مسئولان محترم دیگر رویدادهای تئاتری برسانیم تا این موضوع را در برنامه‌ریزی و شیوه اجرایی خود مدنظر داشته باشند و اجازه دهند آثار با تدبیر خود دبیرخانه جشنواره تئاتر فجر انتخاب شوند.

مراسم روز پاسداشت زبان فارسی و بزرگداشت فردوسی برگزار می‌شود

سومین همایش «روز پاسداشت زبان فارسی و بزرگداشت حکیم ابوالقاسم فردوسی» از سوی بنیاد سعدی برگزار می‌شود.

به گزارش مهر، فرهنگستان زبان و ادب فارسی، با همکاری بنیاد سعدی و همراهی کتابخانه ملی جمهوری اسلامی ایران، سومین همایش «روز پاسداشت زبان فارسی و بزرگداشت حکیم ابوالقاسم فردوسی» چهارشنبه، ۲۵ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۸ برگزار خواهد کرد. در این مراسم اشرف بروجردی، رئیس سازمان اسناد و کتابخانه ملی، دکتر غلامعلی حداد عادل، رئیس فرهنگستان زبان و ادب فارسی و چنگیز مولایی، عضو وابسته فرهنگستان و استاد دانشگاه تبریز سخنرانی خواهند کرد.

این همایش با حضور شماری از سفرای فارسی‌دانِ کشورهای خارجی، از ساعت ۱۰ تا ۱۲ روز چهارشنبه، ۲۵ اردیبهشت‌ماه ۱۳۹۸ در تالار قلم کتابخانه ملی برگزار خواهد شد.

نمایش نسخه ترمیم‌شده «نار و نی» در خانه سینما

نسخه ترمیم‌شده فیلم «نار و نی» به کارگردانی سعید ابراهیمی‌فر امروز در کانون فیلم «خانه سینما» نمایش داده شد.

کانون فیلم خانه سینما دیروز، نسخه ترمیم‌شده فیلم «نار و نی» ساخته سعید ابراهیمی‌فر را به نمایش گذاشت و پس از نمایش فیلم هم نشستی با حضور ابراهیمی‌فر، حسین ایری و احمد طالبی‌نژاد برگزار کرد. «نار و نی» محصول سال ۱۳۶۷ با نویسندگی مشترک سعید ابراهیمی‌فر، حسین ایری و عزیز ترسه است که جهانگیر الماسی، علی‌اصغر گرمسیری، رسول نجفیان، حسین پناهی و محسن قاضی‌مرادی بازیگران این فیلم سینمایی هستند. داستان فیلم درباره عکاس جوانی است که در جست‌وجوی عکس‌های مناسبی برای نمایشِ در دستِ تمرین «قضیه اوپنهایمر» است و به طور اتفاقی با پیرمرد ناشناسی که دچار عارضه قلبی شده، مواجه می‌شود.

قرآن مطلای قرن ۱۵ رکوردساز حراجی‌های هنری دنیا

قرآنی تذهیب شده و مطلا متعلق به قرن ۱۵ میلادی رکوردساز سه حراج بزرگ بین‌المللی کریستیز، ساتبیز و بونامز لندن شد.

به گزارش ایرنا، در فصل بهار سه حراج هنرهای اسلامی در کریستیز، ساتبیز و بونامز لندن برگزار شد و با فروش بیش از ۲۷ میلیون پوند توانست رکورد قابل توجهی برای هنر اسلامی شامل خط، خوشنویسی، نسخ خطی، کتاب و دیگر آثار بر جای بگذارد. در ماه‌های آوریل و می حراج‌های بین‌المللی روزهای شلوغی را پشت سر می‌گذارند و با برپایی حراج‌های مختلف با موضوعات متفاوت، علاقه‌مندان به هنر را جذب این رویدادها می‌کنند.

چند روز گذشته سه حراج‌گذاری کریستیز، ساتبیز و بونامز در لندن طی سه شب حراج هنرهای اسلامی برگزار کردند که این رویدادها با فروش‌های قابل توجهی توانستند در زمینه هنرهای اسلامی رکوردهای قابل توجهی را از آن خود کنند.

از نکات قابل توجه در این سه حراج فروش خوب آثار خطی متعلق به هنر اسلامی و به ویژه هنر ایران بود که جایگاه هنر خوشنویسی ایران را در حراج‌های مختلف نشان می‌دهد. یکی از آثار ارزشمندی که در این زمینه به فروش رسید، قرآنی تذهیب شده و مطلا متعلق به قرن ۱۵ میلادی بود که در حراج کریستیز با رقم ۳ میلیون و ۷۲۴ هزار و ۷۵۰ پوند جایگاه هنر خوشنویسی اسلامی را به رخ جهانیان کشید.

حکمت

حکمت ۱۷۷

بدکار را با پاداش دادن به نیکوکار تنبیه کن.

مدیرکل آفرینش‌های هنری کانون پرورش فکری در گفت‌وگو با «جوان»:

سال‌هاست سرود و موسیقی کودک به حال خود رها شده است

■ محمدصادق عابدینی

انتشار کلیپ‌های کوتاهی از چند مدرسه و پایکوبی دانش‌آموزان با یک آهنگ لس‌آنجلسی مبتذل، موجی از واکنش‌ها را در سطح مدیران فرهنگی و مسئولان وزارت آموزش و پرورش به دنبال داشته است. فارغ از احتمال اینکه تولید این کلیپ‌ها با برنامه‌ریزی قبلی بوده یا خیر، اینکه چرا باید دانش‌آموزان در مدارس به سرودها و موسیقی‌های سالم دسترسی نداشته باشند، موضوع جدی‌ای است که کمتر در این چند روزه به آن پرداخته شده است. علاوه بر وزارت آموزش و پرورش، کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان، به شکل تخصصی در زمینه تولید سرود و موسیقی برای کودکان فعالیت دارد. سودابه امیری مدیر کل آفرینش‌های ادبی و هنری کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان که خود شاعر کودک و نوجوان هم است در گفت‌وگو با «جوان» به موضوع کم‌کاری در ساخت و ترویج سرودهای مناسب گروه سنی کودک و نوجوان در مدارس پرداخته است.

برخی معتقدند کم‌کاری مراکز رسمی متولی موسیقی رانیز باید در همخوانی یک آهنگ غیراخلاقی از یک خواننده لس‌آنجلسی در برخی مدارس مؤثر بدانیم. آیا خوراک مناسب موسیقایی برای قشر کودک و نوجوان به اندازه کافی تولید می‌شود؟

سرود و موسیقی مدارس مسئله مهمی است که باید از سال‌ها قبل به آن پرداخته می‌شد. خیلی پیش‌تر از اینکه کانون انجمن سرود راه‌اندازی کند، در آموزش و پرورش مرکز تولید سرودهای انقلابی آغاز به کار کرده بود و تولیداتش هم در مدارس مصرف می‌شد.

سؤال این است که اگر آن تولیدات موفق بود آیا بچه‌ها برای همخوانی سراغ آهنگی که برای آنها مناسب نیست، می‌رفتند؟

ما در کانون با توقف تولید موسیقی و سرود مواجه نبوده‌ایم اما باید گفت آنچه رخ داده پاسخگوی نیاز کودکان و نوجوانان نبوده است.

چرا تولیدات داخلی با استقبال روبه‌رو نشده‌اند؟

این بحث چالشی است که نزدیک یک دهه است کانون با آن مواجه بوده است. کودکان باید با شعر و آهنگ آن ارتباط برقرار کنند. یکی از بحث‌برانگیزترین موضوعات ما آموزش موسیقی است. ما نمی‌خواهیم موسیقی را در کانون آموزش دهیم اما باید بچه‌ها را با موسیقی و شعر فاخر آشنا کنیم و در کلاس‌های ادبی کانون تشخیص شعر سره را از ناسره آموزش دهیم. معتقدم یکی از مهم‌ترین فاکتورهای آموزش در مدارس باید این باشد که کودکان حداقل نواختن یک ساز را در مدارس بیاموزند. با این کار هوش ریاضی آنها تقویت شده و با فعال شدن تخیل در بچه‌ها به سلامت روانی آنها کمک می‌کند. اگر در مدارس این اتفاق رخ دهد و گروه‌های ثابت سرود ایجاد شود، دیگر لازم نیست در شرایط خاص گروه سرود تشکیل دهند.

موسیقی کودک و نوجوان باید رسانه داشته باشد تا به خانواده‌ها معرفی شود. به غیر از رادیو و تلویزیون چه محلی می‌تواند رسانه موسیقی کودک باشد؟

ترویج موسیقی در مدارس آیا ذیل سند «۲۰۳۰» تعریف می‌شود؟

فکر نمی‌کنم، آشنایی با ساز «ارف» و همین که کودک بتواند یک ساز را بشناسد و بنوازد برای تربیت کودک خوب است. از آن سو موسیقی در طبیعت و ادبیات عامه و شعر ما جریان دارد. به نظرم مشکل آموزش موسیقی در مدارس بستگی به نیت و هدفی دارد که مربی آموزش موسیقی بخواهد آن را دنبال کند.

مشکل الان را چگونه می‌شود حل کرد که فردا باز هم در مدارس شاهد همخوانی آهنگ‌های مبتذل نباشیم؟

ما سال‌هاست موسیقی کودک و نوجوان را رها کرده‌ایم و ناگهان در یک فضای هیجانی آنها را با یک موسیقی نامناسب قرار می‌دهیم. این فضای خطرناکی است چون ما به کودک‌مان در حوزه موسیقی حق انتخاب نداده‌ایم. مسئله‌ای که وجود دارد این است که فرهنگ موسیقایی بیگانه از طریق ماهواره در خانه‌های بخشی از جامعه وجود دارد و لازم است ما در زمینه موسیقی قافیه را به فرهنگ غرب نبازیم. در واقع نباید منفعل باشیم. وقتی در زمینه موسیقی به انفعال رفتیم فرهنگ مهاجم راحت‌تر سراغمان می‌آید. به نظرم برای تعیین اینکه مقصران این وضعیت دقیقاً چه کسانی هستند نباید همه سهم را برای مدیر و معلم مدرسه قائل باشیم.

اگر شاگرد، معلم و مدیر در همخوانی «واسه همه زنگ زدنات مرسی» مقصر نیستند، پس دقیقاً چه کسی مقصر است؟

کانون به سهم خود و آموزش و پرورش هم به سهم خودش. آموزش و پرورش باید موسیقی را در کلاس درس برای بچه‌ها نقد می‌کرد و می‌گذاشت بچه‌ها خودشان آن را نقد کنند. دانش‌آموزان باید درک و فهم موسیقی داشته باشند و آهنگ مبتذل از فاخر را تشخیص دهند، وقتی آموزش نمی‌بینند معلوم است که نمی‌توانند تشخیص بدهند. از طرف دیگر مصرف موسیقی برای کودک و نوجوان از داخل خانواده‌ها شروع می‌شود. موسیقی کودک و نوجوان باید رسانه داشته باشد تا به خانواده‌ها معرفی شود. به غیر از رادیو و تلویزیون چه محلی می‌تواند رسانه موسیقی کودک باشد؟ شما در کدام برنامه تلویزیونی دیده‌اید که به موسیقی کودک پرداخته شود؟ کدام برنامه تلویزیونی فرصت حضور را به افرادی مانند «ناصر نظر» داده است که سال‌هاست در حوزه موسیقی کودک به صورت حرفه‌ای فعالیت می‌کند؟ وقتی موسیقی سالم را معرفی نکنیم، هیچ تضمینی وجود ندارد که موسیقی غیرمجاز آن را نگیرد.

یعنی پای صداوسیما هم به نحوی به قضیه همخوانی آهنگ لس‌آنجلسی در مدارس باز می‌شود؟

تلویزیون بهایی به موسیقی کودک نمی‌دهد، حتی در ادبیات کودک نیز هیچ مصاحبه‌ای با شاعران شعرهای کودکانه انجام نمی‌شود در حالی که هنرمندانی داریم که در حوزه شعر کودک فعالیت دارند. باید موسیقی فاخر کودک و نوجوان را بشناسانند. وقتی یک شعر و یک اجرای خوب معرفی شود، خانواده‌ها هم از آن استقبال می‌کنند. ما در کانون تولید موسیقی فاخر را در دستور کار خودمان قرار دادیم. شیوه کانون اینگونه است که موسیقی را همراه با کودکان تولید و از ذوق بچه‌ها در تولید آثار استفاده می‌کند. علاوه بر سرودهای آیینی برنامه برای تولید سرود نشاط‌انگیز در دیگر حوزه‌ها مانند سرود برای جشن تولد نیز داریم.

آیا تضمینی هست که چنین تولیداتی بتواند رواج پیدا کند؟

یک نکته مهم درباره موسیقی ویژه نوجوان وجود دارد و آن این است که نوجوان بیش از اینکه تحت تاثیر خانواده باشد، تحت تاثیر دوستان و همسالان خود قرار دارد و آن موسیقی را که آنها گوش می‌دهند گوش می‌کند. باید برای موسیقی نوجوان ذائقه او را بشناسیم. به نظرم مهم‌ترین دلیل اتفاقی که در مدارس رخ داد این است که مخاطب‌شناسی انجام نشده است. وقتی در داخل آموزش و پرورش یا کانون پرورش فکری تولید خوبی انجام شود، مخاطب هم از آن استقبال می‌کند و از شنیدنش لذت می‌برد.

نما | حسین کشتکار

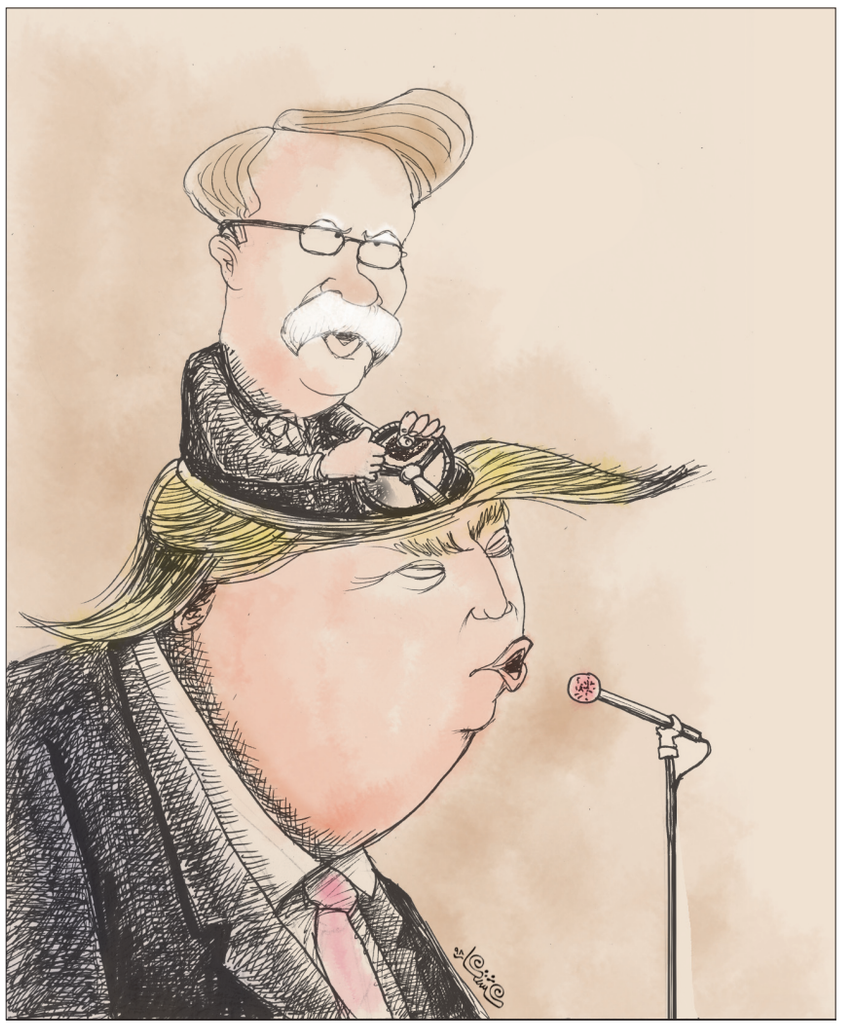

رده‌بندی سنی فیلم‌ها روی بلیت درج می‌شود

تقلیل مکانیسم رده‌بندی سنی به درج هشدار روی بلیت!

■ فرزین ماندگار

پس از انتقادهای بی‌شمار درباره ضعف نظام رده‌بندی سنی سینما که اخیراً از سوی سازمان سینمایی منتشر و متأسفانه با بی‌اعتنایی این سازمان روبه‌رو شد، شورای صنفی نمایش دیروز اعلام کرد رده‌بندی سنی روی بلیت سینماها به شکل هشدار درج می‌شود.

سازمان سینمایی ظاهراً دلیلی نمی‌بیند به انتقاد منتقدان درباره ناکارآمدی آنچه این سازمان به عنوان نظام رده‌بندی سنی سینما منتشر کرده پاسخی بدهد. حالا منطقی بودن یا نبودنش به کنار، همین که نیازی نمی‌بیند که به انتقادهای دقیق پاسخ بگوید خودش از نوعی احساس بی‌نیازی به نقد از سوی مسئولان این سازمان حکایت دارد.

نظام رده‌بندی سنی چیزی نیست که بشود از آن کوتاه آمد. سازمان سینمایی موظف است برای اخلاقی‌تر و فرهنگی‌تر شدن سینمای ایران اقدام به تدوین نظامنامه‌ای کند که به طور خودکار آثار فیلمسازانی را که اهتمامی به تولید آثار مناسب خانواده‌ها و سنین کودک و نوجوان ندارند، محدود نماید. اینکه این مسئله مهم تنها در حد هشدار سنی روی بلیت‌ها خلاصه شود دردی را دوا نمی‌کند. لازم است آثاری که مناسب خانواده نیست و در آنها خشونت لفظی و کلمات رکیک و همچنین ابتذال وجود دارد از طریق قوانینی که به طور مستقیم گیشه را نشانه می‌رود محدود شود. اینکه تنها یک هشدار روی بلیت‌ها درج شود و در تبلیغات زیرنویس شود که مثلاً فلان فیلم مناسب سنین خاصی نیست عادی‌ترین کاری است که سازمان سینمایی موظف به انجام آن است. سازمان سینمایی لازم است به حکمرانی سالن‌داران سینما و تاثیرگذاری غیرمستقیم آنها بر وظایف حاکمیتی این سازمان پایان دهد.

در جلسه دیروز شورای صنفی نمایش مقرر شد رده‌بندی سنی فیلم‌ها مطابق پروانه نمایش، روی بلیت سینماها درج شود.

غلامرضا فرجی سخنگوی شورای صنفی نمایش درباره مصوبات دیروز (یک‌شنبه ۲۲ اردیبهشت) به فارس گفت: «مطابق مصوبه این جلسه، درجه‌بندی فیلم‌ها در بلیت سینما، حسب آنچه در پروانه نمایش درج شده است باید منظور شود. مالیات بر ارزش افزوده و بهای بلیت به صورت مشترک برای مخاطب در گیشه و عامل اینترنتی فروش بلیت (سینماتیکت) منظور می‌شد.»

ظاهراً تیم کارشناسی سازمان سینمایی زیر نظر حسین انتظامی سرپرست این سازمان یا کارشان را درست بلد نیستند یا خودشان را به ندانستن می‌زنند. طبیعی است که این

دستورالعمل تاثیرگذاری جدی و قاطع از سوی نهاد حاکمیتی، چون وزارت ارشاد برای سینمای سالم و مناسب خانواده‌ها را لحاظ نکرده است و بیشتر شبیه یک رفع تکلیف می‌ماند.

در واقع دستورالعمل سازمان سینمایی درباره درجه‌بندی سنی حتی به اندازه کشور امریکا نیز ملاحظات اخلاقی را در نظر نگرفته است، برای مثال همین فیلم جنجالی «رحمان ۱۴۰۰» که اخیراً کاشف به عمل آمد با دور زدن قانون نسخه‌ای غیر از آنچه مصوب شده را در سالن‌ها نمایش داده دارای رده‌بندی سنی بوده اما بیشترین سالن هم به آن تعلق گرفته است. این تناقض آشکار نشان می‌دهد آنچه سازمان سینمایی به عنوان رده‌بندی سنی از آن یاد می‌کند در واقع متنی ناکارآمد است که تاثیر زیادی در سالم‌سازی فضای اخلاقی سینمای ایران نخواهد داشت. نکته دیگر اینکه اساساً آیین‌نامه باید جنبه تشویقی هم داشته باشد، یعنی به آثاری که مناسب خانواده و سن کودک ساخته شده‌اند و البته قابلیت‌های سینمایی برای جذب مخاطب را نیز رعایت کرده باشند باید سالن بیشتری تعلق بگیرد.

در آیین‌نامه جدید درجه‌بندی سنی فیلم‌های سینمایی که توسط سازمان سینمایی ابلاغ شد و از حدود ۲۰ روز پیش لازم‌الاجرا شده است، تصریح شده: برای فیلم‌هایی با درجه‌بندی ۱۸+ مدیران سینما مکلف به جلوگیری از ورود افراد زیر ۱۸ سال به سالن هستند. واضح است که این مورد نه تنها به کاهش فروش فیلم کمک نمی‌کند بلکه در ایران ترغیب‌کننده است و سالن‌ها هم نشان داده‌اند در اجرا کردن آن از خود اراده زیادی به خرج نمی‌دهند.

دستورالعمل جدید درجه‌بندی سنی فیلم‌های سینمایی در سه فصل و ۱۶ ماده تنظیم شده است. فصل اول ضرورت‌های درجه‌بندی سنی را مطرح می‌کند، فصل دوم به ضوابط و مقررات اجرایی می‌پردازد و فصل سوم، تخلفات و مجازات را متذکر می‌شود.

کتاب «سی‌وهفت سال» درباره حاج احمد متوسلیان روانه بازار شد

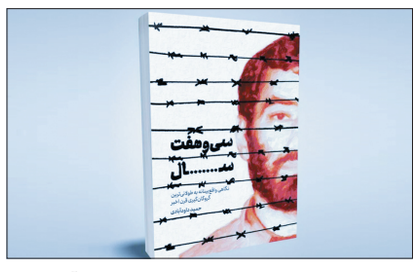

کتاب «سی‌وهفت سال» نوشته حمید داودآبادی که به تازگی چاپ شده، ادعا می‌کند حاج احمد متوسلیان در روز اسارتش در لبنان به شهادت رسیده و مسئولان کشور از بیان صریح این مسئله شانه خالی می‌کنند.

به گزارش مهر، کتاب «سی‌وهفت سال (نگاهی واقع‌بینانه به طولانی‌ترین گروگانگیری قرن اخیر)» نوشته حمید داودآبادی همزمان با روزهای برپایی نمایشگاه کتاب امسال تهران توسط نشر شهید کاظمی راهی بازار نشر شد. این کتاب، اثری جنجالی است و همان‌طور که نویسنده در پایان مطالبش اشاره کرده، برای بسته‌شدن پرونده ۲۵ سال تحقیق و پژوهش‌اش درباره ربایش چهار دیپلمات ایرانی در سال ۶۱ در لبنان منتشر شده است.

داودآبادی که طی سال‌های گذشته بارها در فضای مجازی و مطبوعات (حتی با انتشار کتاب «کمین جولای ۸۲») درباره این مسئله صحبت کرده، این‌بار با این کتاب تصمیم گرفته حرف‌های اول و آخر را بزند و پرونده را برای خودش ببندد. او می‌گوید هرآنچه را در این‌باره می‌خواسته یافته و از این به بعد دیگر نه درباره‌اش چیزی خواهد گفت نه در فضای مجازی خواهد نوشت. همچنین در سطور پایانی کتاب مورد اشاره نوشته است: «چهار بزرگوار که نگاه و نظر آنان که از بزرگان مملکتی هستند، نتایج تحقیقات ۲۵ ساله‌ام درباره این پرونده را هم تأیید کردند و هم باعث شدند تا به این شعر زیبا و مهم باور پیدا کنم: هر که را اسرار حق آموختند/ مهر کردند و دهانش دوختند.» او همچنین ابتدای کتاب به ضدونقیض‌بودن اخبار و اطلاعاتی که تا امروز درباره چهار دیپلمات ربوده‌شده ایرانی در لبنان منتشر شده است، اشاره کرده و گفته در کتابش تلاش کرده با نگاه به ادعاها، نقبی به حقیقت بزند.

کتاب «سی‌وهفت سال» محصول گردآوری و تألیف است؛ به این‌معنی که داودآبادی مطالب گذشته خود را گردآوری کرده و مطالب جدیدی را هم به آنها افزوده است. همچنین کتاب دارای دو لحن در نوشتار است. لحن اول، مربوط به خاطره‌گویی یا دلنوشته‌های داودآبادی است و لحن دوم به مطالب و اتفاقات مستند مربوط می‌شود.

حرف کلی کتاب «سی‌وهفت سال» و اصطلاحاً جان کلامش، این است که مسئولان مملکتی می‌دانند برای چهار دیپلمات ایرانی چه اتفاقی افتاده و چه سرنوشتی داشته‌اند اما معلوم نیست طبق کدام مصلحت، خبر واقعی را به خانواده‌های منتظر آنها و مردم کشور نمی‌دهند. او در گفت‌وگویی که چندسال پیش با سایت خبر مشرق نیوز داشته و به عنوان یکی از یادداشت‌های پایانی کتاب، بازنشر داده شده، می‌گوید: «من مستندات زیادی دارم که تکلیف حاج‌احمد را معلوم می‌کند اما جایگاه حقوقی ندارم که بخواهم آن را بیان کنم.»

مستند

«در کنار هم» روایتی کوتاه از دوستی ایران و افغانستان

مستند کوتاه «در کنار هم» که به تازگی آماده نمایش شده است، از دوستی مردم ایران و مردم افغانستان می‌گوید.

به گزارش «جوان» مستند کوتاه «در کنار هم» به تهیه‌کنندگی و کارگردانی سیدمجتبی خیام‌الحسینی آماده نمایش شد. این مستند که محصول سازمان هنری رسانه‌ای اوج است به موضوع دوستی ایرانی‌ها و افغانستانی‌ها می‌پردازد و این موضوع را در فضای یک کارخانه تولید پوشاک دنبال می‌کند.

سید مجتبی خیام الحسینی درباره ساخت مستند «در کنار هم» گفت: اصفهان بعد از تهران، دومین شهری است که تعداد زیادی از اتباع افغانستانی در آن زندگی می‌کنند، حتی شهدای مدافع حرم افغانستانی در شهر اصفهان بیشتر از سایر شهرهای کشور است. وی ادامه داد: حضور اتباع افغانستانی در شهر اصفهان باعث ایجاد دوستی بین ایرانی‌ها و افغانستانی‌ها شده و این فضای دوستی حتی در مشاغل مختلف بین دو ملیت وجود دارد. این فضای دوستی به نوعی سوژه‌ای شد برای ساخت مستند «در کنار هم» و ما سعی کردیم این فضای دوستی بین مردم ایران و افغانستان را در یک کارخانه تولید کت و شلوار به تصویر بکشیم.

بنابراین گزارش، مستند «در کنار هم» که یک مستند ۲۵ دقیقه‌ای است، در شهر اصفهان تولید شده است و به زودی رونمایی می‌شود.

راز عبور زوج اینستاگرامی از فیلتر حراست صداوسیما بی‌جواب ماند

تلویزیون پاسخی درباره حاشیه‌های زوج اینستاگرامی نداشت!

■ محمد صادقی

به رغم وعده تلویزیون درباره توضیح پیرامون دعوت از یک زوج اینستاگرامی که ویدئویی از رفتار غیراخلاقی‌شان در فضای مجازی منتشر شده است، برنامه «هزار راه نرفته» بدون هیچ توضیحی روی آنتن رفت.

وابستگی بیش از حد تلویزیون به فضای مجازی باز هم کار دست برنامه‌سازان تلویزیونی داد. جذابیت دعوت از افراد شناخته شده در شبکه‌های اجتماعی برای نشستن جلوی دوربین تلویزیون، همان زمانی که باعث شد تا استندآپ کارهای اینستاگرام یک شبه ره صد ساله شهرت را طی کنند، این بار هم باعث شد تا آبروی صداوسیما وجه‌المعامله دیده شدن یک برنامه کم‌فروغ تلویزیونی شود.

برنامه «هزار راه نرفته» که از شبکه ۲ سیما پخش می‌شود و مباحث اجتماعی را دنبال می‌کند، اقدام به دعوت از یک زوج «اینفلوئنسر» کرد که در شبکه اجتماعی اینستاگرام صفحه داشتند. در این برنامه آن زوج به زندگی مشترکی که به تازگی آغاز کرده‌اند و مشکلاتشان پرداختند. با پخش این قسمت از برنامه «هزار راه نرفته» ویدئویی با حضور آن دو نفر در یک مجلس غیراخلاقی و با سر و وضع نامناسب منتشر شد. صفحه مجازی این زوج نیز که دارای تصاویر خارج از عرف جامعه بود سؤال‌ها را درباره چرایی دعوت از این افراد به یک برنامه تلویزیونی دامن زد.

به دنبال اعتراض‌ها به صداوسیما درباره اینکه چطور این افراد با سبک زندگی خارج از چارچوب‌های هنجارهای جامعه به رسانه ملی دعوت می‌شوند، روابط عمومی «هزار راه نرفته» اعلام کرد تهیه کننده این برنامه قرار است توضیحاتی را درباره مسائل رخ

داده بیان کند؛ اتفاقی که رخ نداد.

از سوی دیگر این زوج با انتشار ویدئویی مدعی شده‌اند تصاویر پخش شده از آنها به دوران قبل از حضور در تلویزیون بازمی‌گردد. خبرگزاری فارس بار دیگر این ادعا می‌نویسد: «خبرنگار فارس با مراجعه به صفحه شخصی این زوج، مشاهده کرد که با وجود انتشار پست و استوری جدید درباره حواشی شرکت آنان در برنامه «هزار راه نرفته» همچنان ویدئوهای بی‌حجاب در صفحه اینستاگرامی این زوج جوان به تاریخ سوم ژانویه ۲۰۱۹ (حدود پنج ماه قبل) به این سو در صفحه شخصی آنها موجود است! در حالی که آنان مدعی‌اند برنامه «هزار راه نرفته» هشت ماه قبل ضبط شده است.»

تأیید حضور افراد در برنامه‌های رادیو و تلویزیونی با حراست سازمان صداوسیماست و معمولاً حراست حتی با هنرمندان شناخته شده نیز برای حضور در رسانه ملی چالش می‌کند، اینکه چطور حراست متوجه سابقه این زوج اینستاگرامی نشده سؤال‌برانگیز است!